

hjælpe den pågældende bruger på det niveau, han eller hun nu er på. Et efter- og videreuddannelsesperspektiv skal muligvis også ind i den videre tænkning.

SF er jo med i satspuljeforligskredsen, så derfor er vi naturligvis som udgangspunkt enige i lovforslaget, men der er lige nogle ting, som man ikke rigtig har tænkt på under forhandlingerne, og det kunne vi måske prøve at luske ind.

Formanden:

Tak til fru Anne Baastrup. Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som ordfører.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

I marts 2006 i oplægget »Nye veje til arbejde« annoncerede regeringen, at sindslidendes adgang til arbejdsmarkedet skulle lettes. Et af midlerne var at udvide målgruppen for ret til personlig assistance med sindslidende. Som socialministeren og beskæftigelsesministeren skrev i forordet til oplægget:

Sindslidende og andre udsatte grupper har behov for særlig hjælp for at få et meningsfyldt liv, helst et liv med arbejde.

Det har de jo ret i, og som sådan er lovforslaget om at udvide målgruppen for kompensation til handicappede, således at også mennesker med et psykisk handicap er omfattet, ikke så tosset endda. Til gengæld er det yderst beklageligt, at lovforslaget indeholder en endog meget stram definition, nemlig at der skal være tale om en varig og betydelig funktionsnedsættelse, for at man kan opnå tilskud til personlig bistand.

I forhold til mange psykiske lidelser vil det ofte være ganske umuligt at vurdere, om de er livsvarige, og mange psykiske lidelser følger ikke en bestemt og forudsigelig bane. Enhedslisten ser gerne, at lovforslaget også omfatter personer, der på grund af en betydelig og længerevarende eller en periodisk nedsat funktionsevne har behov for en særlig personlig bistand. Der er efter vores mening ingen grund til at frygte, at det skulle medføre misbrug, da loven jo indeholder en paragraf om oplysningspligt ved ændringer i handicappets omfang.

Vi kan også konstatere, at lovforslagets snævre målgruppedefinition er langt strammere end det, der var tilfældet i oplægget »Nye veje til arbejde«. Her gives der f.eks. et konkret eksempel på, hvem der skal have denne ret. Lad mig citere fra oplægget:

»Jacob er uddannet lærer, og underviser på en uddannelsesinstitution. Jacob har pådraget sig

en angstneurose på grund af stress. Det bevirker, at Jacob har svært ved at klare alle de arbejdsfunktioner, der er relateret til det at undervise. På den ene side kan Jacob sagtens undervise, men på den anden side har han svært ved helt at overskue undervisningen, idet han har svært ved at planlægge og tilrettelægge en undervisning. En personlig assistent vil her kunne assistere Jacob med de arbejdsfunktioner, som han har svært ved at udføre.«

Problemet er bare, at definitionen varig og betydelig funktionsnedsættelse udelukker denne Jacob fra at få en personlig assistance, fordi hans stressbetingede angstneurose jo netop ikke er varig.

Tidligere i den her samling har Folketinget behandlet et forslag om at fritage unge sindslidende fra den nedsatte kontanthjælpssats. Også her var der en meget snæver definition af målgruppen, nemlig de skizofrene og borderline-ramte, hvilket udelukkede andre sindslidende, der kunne have lige så meget brug for ikke at blive fattiggjorte. Regeringens indvendinger mod forslaget – der omfattede alt for få – var, at det ikke handlede om højere ydelser til sindslidende kontanthjælpsmodtagere. Opgaven var derimod at sikre at lette deres vej til uddannelse og/eller arbejde. Derfor må det undre, at regeringens lovforslag ikke har en bredere målgruppe. Vi vil i hvert fald arbejde for at skaffe et flertal for, at vi får en ændring, så langt flere og helst alle kommer med og alle får en chance for en plads på arbejdsmarkedet.

Kl. 13.50

Formanden:

Tak til hr. Jørgen Arbo-Bæhr. Så er det beskæftigelsesministeren.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er glad for, at satspuljeforligspartierne med dette lovforslag gør det nemmere for en gruppe af mennesker, der står svagt i forhold til arbejdsmarkedet, at få sig et liv med arbejde. Og i en tid med mangel på arbejdskraft har vi nu en historisk chance for at få alle med.

Med regeringens initiativ ligestiller vi personer med et psykisk handicap og personer med et fysisk handicap. Personer med et varigt psykisk handicap kan nu få en personlig assistent, både ved beskæftigelse på almindelige vilkår og ved beskæftigelse på særlige vilkår. Ofte vil det være en kollega, som købes fri nogle timer om ugen